Р Е Ш Е Н И Е
№ 44101

гр. София, 10.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 73 състав,** в публично заседание на 14.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **13209** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Р. Ш. В., ЕГН [ЕГН], подадена чрез процесуалния му представител, срещу Решение № 1040-21-672 от 18.11.2025 г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на Р. Ш. В. срещу Разпореждане № 37006 от 10.10.2025 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО при ТП на НОИ – С.-град, с което декларираната злополука, настъпила на 14.05.2025 г., не е приета за трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО.

В жалбата, в съдебно заседание и в представените подробни писмени бележки от адв. Р. А. се поддържа, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, постановени при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при непълно и превратно изясняване на релевантната фактическа обстановка, и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че към датата на злополуката (14.05.2025 г.) жалбоподателят е бил осигурено лице по валидно трудово правоотношение с осигурителя „Еко мес АВ“ ООД, като е изпълнявал длъжността „продавач-консултант и транжор на месо“. Поддържа се, че инцидентът е настъпил в работно време, при извършване на конкретни трудови дейности– вдигане и преместване на метални скари/тави във витрина за месо, в търговски обект на адрес: [населено място], [улица], където жалбоподателят е бил изпратен да полага труд по изрично устно разпореждане на управителя на „Еко мес АВ“ ООД. Излага се, че липсата на писмена заповед за командироване или за изменение на работното място, както и обстоятелството, че обектът на [улица] се стопанисва от друго юридическо лице- „Аз, месаря“ ООД, не могат да се вменят във

вреда на работника и не изключват функционалната връзка на увреждането с възложената работа в интерес на осигурителя. Оспорват се представените от осигурителя графици за работно време и писмени декларации, като се твърди, че те представляват частни свидетелстващи документи, изготвени с оглед избягване на отговорност. Претендира се отмяна на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане, признаване на злополуката за трудова по чл. 55, ал. 1 от КСО, както и присъждане на сторените по делото съдебно-деловодни разноски съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът– Директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуален представител, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. В допълнително ангажирани писмени бележки се поддържа, че обжалваният административен акт е постановен от компетентен орган, в съответствие с материалния закон и процесуалните правила. Изтъква, че по делото не е доказан един от задължителните кумулативни елементи от фактическия състав на чл. 55, ал. 1 от КСО – функционалната зависимост между увреждането и изпълнението на трудовите функции по правоотношението с осигурителя „Еко мес АВ“ ООД. Посочва, че съгласно представения от осигурителя график за м. май 2025 г. датата 14.05.2025 г. е била почивен ден за жалбоподателя; обектът на [улица] се стопанисва от трето неучастващо лице („Аз, месаря“ ООД), с което осигурителят няма търговска или персонална свързаност; а при проверката на контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда“– С. е установено сведение от управителя на обекта, че В. е присъствал за провеждане на интервю за работа. Претендира се отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Заинтересованата страна – „Еко мес АВ“ ООД, редовно призована за съдебните заседания чрез управителите си, не изпраща представител. В представена по делото писмена декларация от 12.05.2026 г. дружеството отрича да е командировало или изпращало служители, включително Р. В., в обекта на [улица].
Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.
Административен съд София - град, III отделение, 73 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:
На 19.11.2024 г. между „Еко мес АВ“ ООД и Р. Ш. В. е сключен безсрочен Трудов договор на основание чл. 67, ал. 1 от КТ за длъжността „продавач-консултант“ с шифър по НКПД 5223, при пълно 8-часово работно време, с посочено в договора основно месечно трудово възнаграждение. В т. 2 от трудовия договор като място на работа е договорено общо и неконкретизирано с административен адрес „магазин за месо“. Договорът е регистриран в Националната агенция за приходите (НАП) със Справка за прието уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ с изх. № 30Е001401434 от 19.11.2024 г. На работника е връчена срещу подпис Длъжностна характеристика за длъжността „продавач месарски магазин“ (код по НКПД 52232001), утвърдена от управителя А. Х., с основните трудови задължения: обслужване на клиенти; обозначаване на цени; подреждане на стоките на подходящо място и следене на сроковете им на годност; поддържане на търговския обект в чист и изряден вид; материална и отчетническа отговорност; спазване на правилата за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ); като в т. 3 „Допълнителни задължения“ изрично е вменено, че „оказва съдействие на своите колеги в случай на необходимост; могат да бъдат възлагани други задължения от прекия му ръководител или от ръководството на предприятието, свързани с работата“. На 19.11.2024 г. на В. е проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа, удостоверен със Служебна бележка № 28 от

19.11.2024 г. и вписване в Книгата за начален инструктаж (под № 28), както и периодичен инструктаж на работното място, вписан в съответната инструктажна книга. От приложените по делото Платежни ведомости на „Еко мес АВ“ ООД за м. април, май и юни 2025 г. се установява, че: през м. април 2025 г. Р. В. е отработил пълния месечен фонд от 20 работни дни; през м. май 2025 г. - 13 работни дни и начислени от работодателя средства за временна неработоспособност; през м. юни 2025 г. има начислени обезщетения за временна неработоспособност от работодателя при 0 отработени дни поради продължаващ отпуск по болест. Трудовото правоотношение между Р. В. и „Еко мес АВ“ ООД е прекратено със Заповед № 056 от 18.11.2025 г. на управителя А. Х. на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ по взаимно съгласие въз основа на молба от работника от 18.11.2025 г., с разпоредено изплащане на обезщетение за неползван платен отпуск по чл. 224, ал. 1 от КТ за 18 календарни дни.
Обичайното работно място, на което Р. В. престирал труд е бил месарски магазин, стопанисван от „Еко мес АВ“ ООД на адрес: [населено място], [улица].

В края на месец април 2025 г. управителят на „Еко мес АВ“ ООД А. Х. изпратил Р. В. временно да полага труд в друг магазин за месо, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Аз, месаря“ ООД.
На 14.05.2025 г. около 08:30 ч. сутринта, Р. В. се намирал в търговския обект на [улица], където по време на изпълнение на трудовите функции по подготовка и аранжиране на стоката, при физическо усилие за повдигане и разместване на тежки метални скари/тави за месо във витрината, получил рязка и силна болка в областта на дясното рамо с последващо блокиране и отпускане на десния горен крайник. В. се е свързал със съпругата си С. В., която е организирала транспортирането му с помощта на техен близък до лечебно заведение.
На същата дата – 14.05.2025 г., в Отделението по образна диагностика на УМБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД – С. е извършено магнитно-резонансно изследване (МР № 44816/14.05.2025 г.) на дясно рамо, което обективира пресни травматични увреждания: ставен излив, прекъснат ход и задебеляване на сухожилието на musculus supraspinatus с наличие на течноеквивалентна зона в субакромиалното пространство, задебеляване с дифузно повишен сигнален интензитет и нарушена слоеста структура на сухожилието на дългата глава на musculus biceps brachii в областта на биципиталната котва, с окончателно заключение: „МР данни за скъсване на сухожилието на м. супраспинатус и разкъсване на дългата глава на бицепса“. Във връзка с настъпилото травматично увреждане жалбоподателят е хоспитализиран в I-ва клиника по ортопедия и травматология към УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ ЕАД, където е претърпял две последователни оперативни интервенции: на 22.05.2025 г.– реинсерция на m. supraspinatus посредством един брой анкър и акромиопластика (Епикриза по ИЗ № 23172/2025 г., КП № 221); и на 18.06.2025 г.– реинсерция с анкър на дългата глава на m. biceps brachii през делтоидопекторален достъп (Епикриза по ИЗ № 27686/2025 г., КП № 220.1). В периода от 15.07.2025 г. до 22.07.2025 г. лицето е провело болнично рехабилитационно лечение в Клиниката по физикална и рехабилитационна медицина към УМБАЛ „Св. А.“ – С. АД (Епикриза по ИЗ № 18081/2025 г.).
За периода на временната неработоспособност са издадени надлежни болнични листове, сред които първичен Болничен лист № Е. от 27.05.2025 г., издаден от Специализирана ЛКК при УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ ЕАД, за 34 календарни дни (от 22.05.2025 г. до 24.06.2025 г.) с диагноза по М. S46.0 „Травма на сухожилията на ротаторните мускули на мишницата“ и вписана причина за неработоспособността: „04 – злополука трудова по чл. 55, ал. 1 КСО“, като за работодател е посочен „Еко мес АВ“ ООД. Издаден е и следващ Болничен лист № Е. от

20.06.2025 г. за 34 дни (от 17.06.2025 г. до 20.07.2025 г.), както и последващ болничен лист за 38 дни (от 15.07.2025 г. до 21.08.2025 г.), издаден от ЛКК при УМБАЛ „Св. А.“ – С. АД. Всички болнични листове са входирани в счетоводството на работодателя „Еко мес АВ“ ООД и са представени в НОИ за изплащане на парични обезщетения по реда на чл. 40 и сл. от КСО.

На 04.08.2025 г., в рамките на преклузивния едногодишен срок по чл. 57, ал. 2 от КСО, Р. В. подал в ТП на НОИ С.-град Декларация за трудова злополука с вх. № 5101-21-782 (досие № 37006). В декларацията е посочено, че злополуката е настъпила на 14.05.2025 г. в 08:30 ч. в магазин за месо на [улица], където пострадалият е преместен от 30.04.2025 г. да полага труд за същия осигурител „Еко мес АВ“ ООД, като при вдигане и преместване на скарите от витрината къса сухожилията на дясната си ръка; като свидетели са посочени намиралите се на обекта лица Д. и К..

В писмени обяснения Р. Ш. В. излага, че работи като транжор в „Еко мес АВ“ ООД с обичайно работно място магазина на [улица]. На 27.04.2025 г. в 16:24 ч. управителят А. Х. му се обадил по телефона и му разпоредил от средата на следващата седмица (30.04.2025 г.) да отиде в друг магазин за месо на [улица] за попълване на персонала. Уговорката била за 2–3 дни, но престоят продължил две седмици при работно време от 08:00 до 19:30 ч. На 14.05.2025 г. в 08:00 ч. започнал работа по транжиране и аранжиране; поради нарушен температурен режим отговорникът в магазина го накарал да премести металните скари във витрината на друго ниво, при което между 08:00 и 08:30 ч. от тежестта и физическото напрежение се скъсали сухожилията на дясната му ръка. Не му е оказана медицинска помощ на място, свързал се със съпругата си и негов приятел го откарал в УМБАЛ „Св. И. Р.“, където е проведен Я., последван от оперативно лечение в „Пирогов“.

В писмено становище от осигурителя „Еко мес АВ“ ООД с подпис на управителя А. Х. от 05.09.2025 г., депозирано по повод Искане по чл. 108, ал. 2 от КСО с изх. № 5101-21-782#1 от 06.08.2025 г. на ТП на НОИ, управителят посочва, че на 12.05., 13.05. и 14.05.2025 г. Р. В. е бил по график в почивка; че след тези дати не се е явил на работа и на 22.05.2025 г. е представил болничен лист; работодателят няма данни инцидентът да е станал по време на работа и не може да състави протокол за трудова злополука по чл. 57 от КСО; но изрично заявява, че „болничният лист е приет и предаден към НОИ по надлежния ред“.

В писмено обяснение от Е. М. Ц.– служител/продавач в „Еко мес АВ“ ООД, се сочи, че на 13.05.2025 г. и 14.05.2025 г. В. бил по график в почивка и не се е намирал на работното място; след тези дати не го е виждал на работа в магазина и няма информация за какъвто и да е инцидент на територията на фирмата.

Писменото обяснение от Е. П. С.– служител/продавач в „Еко мес АВ“ ООД, се припокрива с това на Е. Ц..

В писмено сведение от К. К. Ф., управител на магазин, стопанисван от „Аз, месаря“ ООД на [улица], дадено на 01.09.2025 г. пред Дирекция „Инспекция по труда“ – С. същият излага, че на 14.05.2025 г. В. е бил в магазина по повод интервю за работа като месар/транжор; след разговора го помолил да му помогне за преместване на решетки от витрина за месо; при рязкото дръпване е станал инцидентът и лицето получило силна болка в рамото; предложил му бърза помощ, но В. отказал, свързал се с познат и изчакал извън магазина.

В писмени обяснения от М. Г. Д. от 26.09.2025 г., депозирани пред ТП на НОИ се сочи, че е работил в „Еко мес АВ“ ООД от 20.01.2024 г. до 12.08.2025 г. като транжор и продавач-консултант. Обичайното му работно място е било в магазина на [улица], но работодателят често го е изпращал заедно с колегата му Р. В. да работят в магазина на [улица]; по време на изпълнение на задълженията си не е имал втори трудов договор и е работил само и единствено за „Еко мес АВ“ ООД в двата обекта.

Видно от График за разпределение на смените/работното време през месец 05/2025 г. на „Еко мес АВ“ ООД за обект „Магазин за месо“, съставен на 26.04.2025 г., в графичната част за Р. В. (ред 5) за датите 1, 2, 6, 7, 12, 13, 14, 20, 21, 22, 23 и 28 май 2025 г. е поставено означение „Х“ (почивен ден), а за останалите дни – „Д“ (дневна смяна от 10:00 до 18:00 ч.). В раздела „Направени промени в графика поради невъзможност на работещия за явяване на работа на определената дата/дати“ съществува изрично ръкописно вписване: за дата 14.05. „Р. В. – не“, и за дата 16.06. „не работи“.
Видно от Протокол за извършена проверка № ПР2534635 от 26.09.2025 г. на Дирекция „Инспекция по труда“– С., извършена на 01.09., 05.09. и 26.09.2025 г. в обект магазин за месо на [улица], стопанисван от „Аз, месаря“ ООД, въз основа на сведението на Ф. на Р. В. е била възложена работа от „Аз, месаря“ ООД в качеството на работодател и същият е предоставил работна сила без сключен писмен трудов договор в нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ; съставени са предписания по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ за отстраняване на други констатирани нарушения в обекта.
В Протокол № 64 от 30.09.2025 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката по чл. 58, ал. 6 от КСО, съставен от комисия в състав: председател инж. И. Б. (главен инспектор в ТП на НОИ) и членове Р. А.-Г. (главен инспектор в ДИТ – С.), Е. С. (продавач в „Еко мес АВ“ ООД) и Е. Ц. (продавач в „Еко мес АВ“ ООД), назначена със Заповед № 1015-21-168 от 17.09.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, е прието, че е „обективно възпрепятствана да установи по безспорен начин твърдението на Р. В. за станала злополука на 14.05.2025 г. в 08:30 ч. в осигурителя ‚Е. мес АВ‘ ООД“, като комисията изложила, че по график лицето е било в почивка, липсват свидетели от фирмата, а в раздел IX е вписано, че магазинът на [улица] не се стопанисва от „Еко мес АВ“ ООД. В протокола е отбелязано запознаването на В. на 10.10.2025 г.
На 10.10.2025 г. е издадено Разпореждане № 37006 от 10.10.2025 г. от длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което е постановено, че злополуката от 14.05.2025 г. с Р. В. не се приема за трудова по чл. 55, ал. 1 от КСО.
С оспореното в настоящото поризводство Решение № 1040-21-672 от 18.11.2025 г., издадено от директора на ТП на НОИ– С.-град е потвърдено Разпореждане № 37006 от 10.10.2025 г., възприемайки констатациите на разследващата комисия и проверката на ДИТ.
В хода на съдебното производство пред настоящия състав са събрани допълнителни гласни доказателствени средства и писмени доказателства.
Разпитан в качеството на свидетел М. Г. Д. (бивш служител на „Еко мес АВ“ ООД, без родство и дела със страните), излага, че работодателят „Еко мес АВ“ ООД е разполагал с няколко обекта в [населено място], като работниците редовно са били изпращани по разпореждане на управителя А. („Н.“) Х. да работят на различни места според текущата необходимост. Свидетелят изрично посочва, че лично е бил изпращан и е полагал труд в обекта на [улица]като транжор и за пренасяне на стока, че информация къде да се яви е получавал директно от работодателя си, и че други негови колеги от „Еко мес АВ“ ООД, включително Р. (наричан „Р.“), също са били изпращани да работят на [улица]. Д. потвърждава, че знае за инцидента с В., станал в магазина на [улица]при зареждане на витрината при вдигане на тава, при което В. е усетил силна болка и ръката му се е отпуснала, след което е претърпял продължително лечение и шест месеца е бил в отпуск поради временна неработоспособност. Съдът кредитира тези показания като обективни,

непосредствени и безпристрастни.
Разпитана в качеството на свидетел С. Д. В. (съпруга на жалбоподателя), подробно пресъздава събитията, а именно, че на 27.04.2025 г. вечерта управителят А. Х. се е обадил по телефона на съпруга ѝ и в нейно присъствие (разговорът е проведен на високоговорител) му е разпоредил от средата на следващата седмица (30.04.2025 г.) да отиде в магазина на [улица], за да разработи обекта и да помогне поради недостиг на персонал; че работата там е продължила две седмици; описва обаждането на съпруга ѝ на 14.05.2025 г. около 08:30 ч. непосредствено след настъпване на увреждането при повдигане на скарите/тавите във витрината, организацията по провеждането на Я. в УМБАЛ „Св. И. Р.“ и двете операции в УМБАЛСМ „Пирогов“. Свидетелката изрично заявява, че лично е предала първичния болничен лист на счетоводителката на „Еко мес АВ“ ООД по указание на управителя Х., която го е входирала и подала в НОИ, както и че всички последващи болнични листове са били придвижвани именно през осигурителя „Еко мес АВ“ ООД до изчерпване на максимално разрешения срок. Въпреки отчетените индиции за заинтересованост с оглед факта, че В. е съпруга на жалбоподателя, съдът възприе с доверие изложеното от същата, тъй като показанията ѝ са детайлни, хронологично последователни, кореспондират напълно с показанията на св. Д., с представените медицински документи и със счетоводното движение на болничните листове. Показанията на този свидетел съдът преценява съобразно чл. 172 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.
В хода на съдебното производство е приета и писмена декларация от „Еко мес АВ“ ООД от 12.05.2026 г., подписана от управителя В. К., в която дружеството декларира, че не е командировало, изпращало или насочвало Р. В. или други служители в обект на „Аз, месаря“ ООД на [улица] не е сключвало договор за предоставяне на работна ръка или споразумение за командироване.
В писмен отговор от „Аз, месаря“ ООД от 29.05.2026 г., подписан от управителя Р. В., депозиран по делото дружеството уведомява съда, че през м. май 2025 г. не е приемало временно работници от „Еко мес АВ“ ООД, не е било получател на персонал, и че Р. В. не е бил изпращан от „Еко мес АВ“ ООД и не е осъществявал дейност като изпратен служител от това дружество.
Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът прави следните изводи:
Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество. Подадена е от надлежна страна– адресат на неблагоприятен индивидуален административен акт, с който се засягат нейни субективни осигурителни права, срещу подлежащ на оспорване административен акт и в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО .
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
При служебната проверка по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по

чл. 146 от АПК съдът констатира, че обжалваното Решение № 1040-21-672 от 18.11.2025 г. е издадено от материално и териториално компетентен административен орган – директора на ТП на НОИ – С.-град, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ и ал. 3 от КСО. Първоначалното Разпореждане № 37006 от 10.10.2025 г. също е постановено от надлежно оправомощено длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО съобразно Заповед № 1015-21-143 от 07.06.2018 г. на директора на поделението. Административният акт отговаря на изискванията за писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 117, ал. 5 от КСО.
Съдът намира обаче, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени при съществено нарушение на административнопроизводствените правила (чл. 146, т. 3 от АПК) и в пряко противоречие с материалния закон (чл. 146, т. 4 от АПК).
Съгласно легалната дефиниция на чл. 55, ал. 1 от КСО, трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Законовият фактически състав изисква кумулативното наличие на следните предпоставки: 1) пострадалото лице да притежава качеството на осигурено лице за съответния социален риск по чл. 4, ал. 1 от КСО; 2) настъпило внезапно увреждане на здравето; 3) неблагоприятен резултат – временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт; 4) пряка причинна връзка между внезапното увреждане и вредоносния резултат; и 5) функционална връзка между увреждането и извършваната работа по трудовото правоотношение, респективно извършване на дейност в интерес на предприятието на осигурителя.
По делото не е спорно, а и от приложените писмени доказателства се установява по категоричен начин, че към датата на инцидента- 14.05.2025 г. Р. Ш. В. е бил осигурено лице по чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО по силата на действащ безсрочен трудов договор за длъжността „продавач- консултант“ при осигурителя „Еко мес АВ“ ООД.
Доказано е безспорен начин, че са налице и елементите внезапно увреждане на здравето и вредоносен резултат: медицинската документация (магнитно-резонансно изследване № 44816/14.05.2025 г., епикризи за двете хирургични операции в УМБАЛСМ „Пирогов“ и болнични листове), а именно на 14.05.2025 г. В. е получил посоченото по- горе остро травматично разкъсване на сухожилието, довело до продължителна временна неработоспособност. Според константната практика на ВАС (в т.ч. Решение по к.адм.д. № 6389/2025 г., Решение № 13238 от 05.12.2024 г. на ВАС, Решение № 9042 от 20.06.2013 г. по адм.д. № 3827/2013 г. на ВАС), внезапното увреждане по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО обхваща всяко еднократно, външно и непредвидено въздействие върху организма, включително

остра мускулно-сухожилна или ставна травма, причинена от физическо напрежение при повдигане или преместване на тежки предмети в работния процес.
Спорът между страните се свежда изцяло до наличието на функционална връзка между претърпяното увреждане и изпълняваната от жалбоподателя работа при осигурителя „Еко мес АВ“ ООД, респективно дали дейността е била извършена в интерес на неговото предприятие по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО.
Настоящият съдебен състав намира за необосновани и незаконосъобразни изводите на административния орган за липса на функционална връзка, основани на формалистичен прочит на административната преписка, игнориращ събраните в хода на съдебното дирене доказателства.
Съгласно чл. 58, ал. 6 от КСО Протокол № 64 от 30.09.2025 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката има материална доказателствена сила само до доказване на противното. В настоящото съдебно производство оборимата презумпция на протокола е изцяло преодоляна от събрания доказателствен материал. Показанията на свидетеля М. Д. установяват по несъмнен начин съществуването на установена организационна практика в „Еко мес АВ“ ООД работниците да бъдат изпращани по устно нареждане на управителя А. Х. да престират труд в различни търговски обекти, включително конкретно в магазина на [улица]. Свидетелят е бивш служител, прекратил трудовите си отношения преди възникване на спора, и няма какъвто и да било интерес от изхода на делото. Тези показания се подкрепят и допълват от показанията на свидетелката С. В.. Безспорният факт, че счетоводството на „Еко мес АВ“ ООД е приело първичния болничен лист с посочена причина „трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО“ и го е представило в НОИ за изплащане на парични обезщетения, представлява пряко конклудентно признание от страна на осигурителя за трудовия характер на инцидента. Следва да се отбележи, че в случай, че жалбоподателят се е намирал в обекта по лични подбуди или в почивка, липсва каквато и да е житейска и правна логика работодателят му да приема и препраща към осигурителния орган болничните му листове за обезщетяване.
Съдът не кредитира представения от осигурителя частен свидетелстващ документ-график за разпределение на смените за м. май 2025 г. в частта, в която 14.05.2025 г. е означен с „Х“ (почивен ден), тъй като върху самия график в раздел „Направени промени в графика“ фигурира изрично ръкописно вписване за Р. В. за дата 14.05.. Съгласно трайната и непротиворечива практика на ВАС (Решение по адм.д. № 9795/2019 г. на ВАС; Решение по адм.д. № 10705/2017 г. на ВАС), обстоятелството, че инцидентът е настъпил в ден, предварително отбелязан по график като почивен или неработен, не изключва трудовия характер на злополуката, когато с допустими доказателствени средства се установи, че работникът фактически е положил труд по възлагане на работодателя или е извършвал дейност в интерес на предприятието. Възлагането на трудови задачи е фактическо действие, което не е обусловено от

формалното му предварително графично отразяване.
Обстоятелството, че обектът на [улица] се стопанисва от отделно юридическо лице – „Аз, месаря“ ООД, не изключва функционалната връзка с осигурителя „Еко мес АВ“ ООД. За работника не съществува задължение да извършва справки в Търговския регистър относно собствеността или наемните правоотношения за обекта, в който работодателят му го изпраща да работи. Фактическото изпращане на работника на друг обект без съставяне на писмена заповед по чл. 120 от КТ представлява нарушение на трудовото законодателство от страна на работодателя, което обаче не може да бъде противопоставено на осигуреното лице и не може да го лиши от конституционно и законово гарантираната му осигурителна закрила при реализиране на професионален риск (Решение по к.адм.д. № 2235/2026 г. на ВАС, I отд.; Решение по к.адм.д. № 9395/2024 г. на ВАС, VI отд.). Разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от КСО изрично предвижда закрила и за „всяка работа, извършена в интерес на предприятието“. Извършваните от В. действия по транжиране на месо и преместване на скари за подреждане на витрини съответстват на трудовата му функция и длъжностната му характеристика при „Еко мес АВ“ ООД и са осъществени в интерес на стопанската дейност на осигурителя.
Не намира доказателствена опора тезата, възприета от административния орган въз основа на сведението на К. Ф., че жалбоподателят е присъствал в обекта на „интервю за работа“. Провеждането на интервю предполага събеседване относно условията на труд, а не явяване в 08:00 ч. сутринта в работно облекло, извършване на тежка физическа работа по зареждане на търговски витрини и предходен двуседмичен престой на обекта, категорично доказан от свидетелските показания. По делото няма каквито и да било данни за умишлено самонараняване по смисъла на чл. 55, ал. 3 от КСО, което е единственото предвидено от закона отрицателно условие, изключващо трудовия характер на злополуката (Решение по к.адм.д. № 6389/2025 г. на ВАС; Решение по к.адм.д. № 9395/2024 г. на ВАС).
При издаване на оспореното решение административният орган е нарушил и принципа на служебното начало по чл. 9 от АПК и задължението по чл. 35 и чл. 36 от АПК за всестранно и пълно изясняване на фактите, като не е извършил проверка на място на обекта на [улица], не е издирил посочените в декларацията очевидци и е пренебрегнал обясненията на независимия свидетел М. Д. (Решение по к.адм.д. № 1120/2025 г. на ВАС; Решение по к.адм.д. № 3769/2026 г. на ВАС).
По изложените съображения съдът приема, че злополуката от 14.05.2025 г. с Р. Ш. В. представлява трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО при осигурителя „Еко мес АВ“ ООД. Като е приел противното, директорът на ТП на НОИ С.-град е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен заедно с потвърденото с него разпореждане на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО.
Тъй като съгласно чл. 60, ал. 1 от КСО квалифицирането и регистрирането на

трудовата злополука се извършват с нарочно разпореждане на компетентния административен орган, естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество от съда. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписка следва да бъде изпратена на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО при ТП на НОИ С.-град за ново произнасяне, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.
При този изход на делото, следва да бъде осъден ответникът да заплати на адв. Р. А.- САК адвокатско възнаграждение, на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА. Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 2, от Закона за адвокатурата, като не се нуждае от доказване обстоятелството, че клиентът е материално затруднено лице. Предвид това следва да се присъди в полза на адв. Р. А.- САК адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в размер на 500 лева /255.65 евро/, определено на основание чл. 8, ал.2, т.2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.)
Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 73 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Ш. В., ЕГН [ЕГН], Решение № 1040-21-672 от 18.11.2025 г., издадено от директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град, и потвърденото с него Разпореждане № 37006 от 10.10.2025 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО при ТП на НОИ – С.-град, с което декларираната злополука, настъпила на 14.05.2025 г., не е приета за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО.
ИЗПРАЩА административната преписка на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО при Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град за ново произнасяне, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.
ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град да заплати на адв. Р. А.- САК адвокатско възнаграждение в размер на 255.65 евро.
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на

Република Б. в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.